

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **I**, proti žalovanému: **O** o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p ORP-386/DI-SK-2005 zo dňa 29. júla 2005 a rozhodnutia K č. p. KRP-143-1/DI-1-2005 zo dňa 3. novembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S 11/2006-44 zo dňa 25. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S 11/2006-44 zo dňa 25. októbra 2006 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu K č. p. KRP-143-1/DI-1/2005 zo dňa 3.11.2005, ktorým potvrdil rozhodnutie O č. p. ORP-386/DI-SK-2005 zo dňa 29.7.2005 vydané v priestupkovom konaní podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov a postupu, ktorý im predchádzal, dospel k záveru, že správne orgány v priestupkovom konaní neporušili žalobcom namietaný postup pri doručovaní zásielok, a preto žalobu zamietol ako nedôvodnú. Konštatoval, že v prejednávanej veci sa mohol zaoberať iba rozsahom žaloby, v ktorej žalobca namietal nesprávne doručovanie predvolania na ústne prejednanie priestupku vytýčeného na deň 29.6.2005 a nenamietal používanie ITP v konkrétnom prípade merač Ramer 7FCCD, z ktorých dôvodov sa touto časťou žalobného návrhu nemohol zaoberať. Krajský súd konal a rozhodol vo veci samej na pojednávaní dňa 25.10.2006 v neprítomnosti žalobcu, keďže mal preukázané, že žalobcovi zásielka súdu o predvolanie na pojednávanie dňa 25.10.2006 bola uložená na pošte dňa 13.10.2006, ktorú skutočnosť mal preukázanú na základe potvrdenia P

Proti rozsudku krajského súdu sa žalobca v zákonnej lehote odvolal, žiadajúc aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd mu odňal právo obhájiť svoju nevinu, pretože predvolanie na pojednávanie vytýčené na 25.10.2006 mu bolo doručené až dňa 27.10.2006. Poukázal na to, že pri doručovaní písomností nebol dodržaný postup podľa § 24 ods. 2 a ods. 3 Správneho poriadku, pretože zamestnanec pošty má uviesť na doručenke dátum odopretia prevzatia zásielky a vrátiť ju späť odosielateľovi, čo v tomto konaní nebolo dodržané. Vytýkal súdu

prvého stupňa, že tým, mu bolo odňaté právo konať pred súdom, nemohol úplne zistiť skutkový stav, pretože potrebné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností nemohol mu osobne predložiť. Uviedol, že doteraz zistený skutkový stav nemôže obstať, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ako aj dôkazy, ktoré chcel uplatniť na pojednávaní súdu.

K navrhoval rozsudok krajského súdu potvrdiť. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že doručovanie písomností sa spravuje ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a nie Správnym poriadkom, na ktorý poukazuje žalobca. Dodal, že žalobca mal právo predložiť dôkazy na preukázanie svojej nevinu už v správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce podľa §§ 211 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2, písm. e/ a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 46 1, 2 O.s.p. adresátovi možno doručiť písomnosť v byte, v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospelej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstarat' odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručeníu dňom, keď bola uložená, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 47 ods. 1, 2 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Podľa § 50 O.s.p. ak adresát bezdôvodne odoprie písomnosť prijat', je písomnosť doručená dňom, keď jej prijatie bolo odopreté; o tom musí byť adresát poučený doručovateľom.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že v preskúmvanej veci súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 25.10.2006 a predvolanie na pojednávanie bolo účastníkom zaslané doporučené. Súčasne žalobcu vyzval na doplnenie návrhu s poučením na jeho doplnenie v petite a okruhu účastníkov podľa § 250 ods. 4 O.s.p. Zásielku adresovanú žalobcovi prevzala dňa 27.10.2006 jeho manželka. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dotazu na P zistil, že zásielka doručovaná žalobcovi bola odoslaná dňa 12.10.2006 a uložená na pošte dňa 13.10.2006, keď ju adresát odmietol prevziať.

V danom prípade sa odvolací súd zameril na skutočnosť, či pri doručovaní zásielky súdu bol dodržaný zákonný postup a teda či konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, nebolo postihnuté procesnou vadou.

Doručovanie písomností vydaných počas súdneho konania je upravené ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a nie Správneho poriadku, teda zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ako to uviedol v odvolaní žalobca.

Zákon nezaradil predvolanie na pojednávanie medzi písomnosti, ktoré sa musia obligatórne doručiť do vlastných rúk (hoci súd to môže nariadiť najmä s ohľadom na dôležitosť tejto písomnosti v súvislosti s právom účastníka na súdnu ochranu, pod ktoré sa podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky zaraďuje napr. aj právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom).

Podľa názoru odvolacieho súdu pri doručovaní predvolania na pojednávanie súdu nebol súdom prvého stupňa dodržaný postup vyplývajúci zo zákona, resp. to nevyplýva z jeho spisového materiálu. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že predvolanie na pojednávanie bolo doručované doporučené na adresu žalobcu a to spolu s výzvou na doplnenie žaloby. Jeho manželka prevzala zásielku s predvolaním na deň 25.10.2006 až dňa 27.10.2006. Súd pred nariadeným pojednávaním dňa 24.10.2006 zisťoval, či daná zásielka bola žalobcovi doručená. Podľa vyjadrenia pracovníčky pošty ju žalobca odmietol prevziať. Zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd pojednával v neprítomnosti žalobcu po tom, čo konštatoval, že na základe šetrenia na P bolo zistené, že zásielka bola pre žalobcu uložená dňa 13.10.2006. Manželka žalobcu ho písomne ospravedlnila, žiadajúc v jeho mene o predĺženie lehoty z dôvodu, že je služobne odcestovaný. Postupom súdu prvého stupňa bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, pretože uskutočnil pojednávanie, na ktorom aj rozhodol vo veci samej, napriek tomu, že nemal riadnym spôsobom vykázané doručenie predvolania na toto pojednávanie. Právna skutočnosť uloženia doporučenej zásielky na pošte je nie rozdielna od právnej skutočnosti odmietnutia zásielky adresátom, s ktorými právnymi skutočnosťami zákon spája aj rozdielne právne následky. Súd prvého stupňa z potvrdenia pošty nemal hodnoverným spôsobom preukázané, že zásielka doručovaná žalobcovi bola uložená na pošte, alebo, že bola adresátom odmietnutá, pretože pošta vrátila súdu potvrdenie o doručení zásielky žalobcovi s potvrdením, že zásielku prevzala jeho manželka po pojednávaní dňa 27.10.2006.

Súd prvého stupňa nechal bez povšimnutia aj skutočnosť, že žalobca neodstránil vady žaloby, napriek tomu, že ho na odstránenie tejto vady vyzval s poučením opravy petitu návrhu a okruhu účastníkov podľa § 250 ods.4 O.s.p.

Postupom bez zákonného opodstatnenia pribral do konania K, ktorého aj predvolal na pojednávanie súdu a doručil mu rozsudok, pričom mu nebol doručený opravný prostriedok žalobcu. Súd prvého stupňa opomenul konať v preskúmvacom konaní s O, proti ktorému opravný prostriedok žalobcu na preskúmanie rozhodnutí a postupov tak O ako aj K, smeroval.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa konal a rozhodol vo veci samej v neprítomnosti žalobcu napriek vytýkaným nedostatkom v doručovaní predvolania na pojednávanie, ako aj napriek tomu, že neboli odstránené vady žaloby spočívajúce najmä v okruhu účastníkov konania, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, ktorá skutočnosť je

dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1, písm. f/ O.s.p..

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 211 ods. 1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu, rozhodnúť o doplnení návrhu, zadovážiť si kompletný administratívny spisový materiál a rozhodnúť vo veci samej pri dodržaní procesných práv účastníkov konania. V konečnom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. januára 2008

**JUDr. Igor Belko , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica